

denne Misère, var et Strejkevarsel fra Dansk Arbejdsmandsforbund, omfattende 30 000 Mand. Mere skal jeg ikke sige til den højtærede Statsminister.

Jeg skal ogsaa fattede mig kort i mine Bemærkninger til det 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen). Dette ærede Medlem kom ind paa en Omtale af, hvad Arbejdsgiverforeningens Hovedbestyrelse vedtog i Maj og Oktober i Fjor. Det forekommer mig ikke, at dette interesserer Offentligheden en Smule. Det, der blev vedtaget der, kan have den Betydning, det nu en Gang har, men det, der vedkommer Offentligheden, og det, den har Ret til at faa at vide og Interesse i, er, hvordan Forholdene ligger nu, og hvordan de laa, da Arbejdsstandsningen begyndte. Her behøver jeg kun at henvise til min tidligere Udtalelse om, at den omtalte Henstilling blev vedtaget af Arbejdsgiverforeningen, men ikke af Modparten. Det ærede Medlem siger, at man kunde jo have givet de 14 Dages Udsættelse, der var Tale om, saa havde det nok rettet sig. Hvis der kun havde været Tale om 14 Dages Henstand, og hvis der saa havde været Udsigt til en Vedtagelse, havde der maaske været en Mulighed for, at man var gaaet ind paa at give denne Henstand, selv om jeg naturligvis ikke tør svare for det. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse nogle faa Linier af, hvad der staar i Dansk Arbejdsmandsforbunds Skrivelse til Forligsinstitutionen. Der staar i første Stykke: „og skal vi herefter tillade os at meddele, at vi ikke kan tiltræde Henstillingen i sin Helhed“. Og saa staar der i Slutningen af andet Stykke: „men paa den anden Side indeholder Henstillingen Forhaandsafgørelser, der binder vor Forbundsledelse til at frafalde rimelige og nødvendige Krav, som vore Medlemmer med den allerstørste Bestemthed, ved en Række afholdte Delegeretmøder, meget stærkt har understreget“. Se, naar man læser dette, kan man ikke faa det ud af det, at der er nogen særlig Villighed indenfor Dansk Arbejdsmandsforbund til at faa Forslaget vedtaget paa den Kongres, man vil indkalde, navnlig naar der, saa vidt mig bekendt, hverken fra Formanden for Dansk Arbejdsmandsforbund, Hr. Lyngsø, eller fra andre af dette Forbunds Hovedbestyrelse har lydt en eneste Røst for, at de vilde anbefale Forslaget paa Kongressen.

Derefter var det ærede Medlem inde paa at bevise, at en status quo af Lønningerne er en Nedsættelse. Det maa være en ny Reguladetri, som er opfundet af det ærede Medlem; jeg forstaar den i hvert Fald ikke.

Naar vi fremtidig betaler den Løn, der er gældende i Dag, er det status quo, det er ikke nogen Nedsættelse. Derudfra sluttede saa det ærede Medlem, at en Kamp for at gennemføre en Lønnedsættelse ikke er paa sin Plads. Jeg overlader til det høje Tings eget Omdømme, om det kan være en Kamp om Lønnedsættelse eller noget andet.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) omtalte forskellige Ønsker paa Bornholm om Udvidelse af bestaaende Havneanlæg. Jeg er paa Forhaand noget kendt med det; jeg ved, at der foreligger Ønsker fra adskillige Steder paa Bornholm om, vel særlig under Hensyn til det nye og store Rødspættefiskeri, som trækker Fiskerbaade til mange Steder fra, at faa udvidet de i Øjeblikket stærkt fyldte Havne. Det ærede Medlem bad mig om at interessere mig for dette Spørgsmaal. Jeg skal hertil i Almindelighed svare, at det har været nødvendigt for Ministeriet i Aar at holde adskillige Havnebevillinger tilbage af Hensyn til de store Udgifter, som kom ind ved Bevillingen til Hanstholm. Det er givet, at en saadan Bevilling for en Aarrække, der løber op til en 18—20 Mill. Kr., maa virke ind paa, hvad der i Almindelighed kan ofres paa Havneanlæg; Udgifter til saa nødvendige Ting som Udvidelse af Skagens Havn og Strandby Havn og flere andre Havne har maattet vente til næste Aar, og der er i det hele ingen Tvivl om, at i saa Henseende vil Bevillingen til Hanstholm komme til at spille en Rolle under vore nuværende økonomiske Forhold.

Det ærede Medlem opfordrede mig til at nedsætte et lokalt Udvalg til Overvejelse af disse Spørgsmaal. Jeg er lidt ængstelig for et saadant Udvalg, oven i Købet naar det skal være lokalt. Med Vestkysthavneudvalget in mente kunde jeg tænke mig, at der blev skrevet en meget stor samlet Regning til Statskassen af et saadant Udvalg. Jeg vil derfor foreløbig nøjes med at erklære mig villig til velvilligt at overveje alle mulige Ønsker fra de forskellige Havne paa Bornholm saavel som fra andre Dele af Landet. Men jeg lægger ikke Skjul paa, at Fiskeridirektøren overfor allerede foreliggende Anmodninger om Udvidelse af Fiskerihavne har udtalt en vis Tvivl om, at dette Rødspættefiskeri vil holde sig, og at man altsaa kunde staa overfor den Mulighed, at naar disse Havne var udvidet, var Rødspættefiskeriet borte. Det er den Holdning, Fiskeridirektøren hidtil har indtaget i denne Sag. Endvidere har man henvist til, at Hammerhavnen paa Bornholm, som Sta-